

Folk Traditions and Cultural Elements in the Kamba Ramayanam

P. Sridevi ^{a, *}

^a Department of Tamil, Sri S. Ramasamy Naidu Memorial College, Sattur – 626 203, Tamil Nadu, India.

*Corresponding author Email: psridevi@srmcollege.ac.in

DOI: <https://doi.org/10.54392/ijot2624>

Received: 22-01-2026; Revised: 27-04-2026; Accepted: 03-05-2026; Published: 11-05-2026

Abstract: Although Kambar composed the Kamba Ramayanam as a classical Tamil epic, he skillfully incorporated numerous elements of Tamil folklore that were deeply rooted in the everyday lives of the people. By integrating indigenous traditions into the epic narrative, Kambar successfully adapted the Ramayana to the cultural landscape of Tamil Nadu, enriching it with the customs, beliefs, and artistic expressions of Tamil society. As a result, the Kamba Ramayanam stands not only as a literary masterpiece but also as a valuable repository of Tamil folk culture. Folklore embraces a wide range of cultural expressions, among which music occupies a prominent place. Musical traditions vary across regions and communities, reflecting the diversity of local customs and social practices. Folk songs, though often appreciated for their aesthetic and recreational value, also serve as important cultural expressions that communicate the shared emotions, beliefs, aspirations, and collective experiences of a community. They preserve traditional knowledge and strengthen cultural identity through oral transmission across generations. The Kamba Ramayanam contains numerous references to folkloric traditions, including popular beliefs, rituals, occupational practices, games, musical instruments, dances, and other aspects of rural life. These elements vividly portray the cultural values and social life of the Tamil people while demonstrating Kambar's deep understanding of indigenous traditions. By weaving these folk motifs into a classical epic, he created a work that resonates with both literary sophistication and cultural authenticity. This article examines the folkloric elements reflected in the Kamba Ramayanam, analyzing how Kambar incorporates Tamil folk traditions into the epic narrative. The study highlights the significance of these elements in preserving Tamil cultural heritage and illustrates how the Kamba Ramayanam serves as a bridge between classical literary tradition and the living folk culture of the Tamil people.

Keywords: Kambaramayanam, Folklore Elements, Lullaby, Ammaanai, Oosal (Swing Song), Oppari (Dirge).

கம்பராமாயணத்தில் நாட்டுப்புறவியல் கூறுகள்

பி. ஸ்ரீதேவி ^{அ *}

^அ தமிழ்த்துறை, ஸ்ரீ எஸ். இராமசாமி நாயுடு ஞாபகார்த்தக் கல்லூரி, சாத்தூர்-626203, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

முன்னுரை

தனிமனித மற்றும் சமுதாயத்தின் பிரதிபலிப்புகள் பல நம்பிக்கைகள், சடங்குகள், தொழில் முறைகள், விளையாட்டுக்கள், இசைக்கருவிகள், ஆட்டங்கள் போன்ற நாட்டுப்புறப் பண்பாட்டுக் கூறுகளாக பல கம்பராமாயணக் காப்பியத்தில் பயின்றுவந்து தமிழ்ப் பண்பாட்டைப் பறைசாற்றி நிற்பதை ஆய்வதாய் இக்கட்டுரை அமைந்துள்ளது.

கம்பர், செவ்வியல் காப்பியதாகப் படைத்திருந்தாலும், மக்களிடையே இயல்பாய் ஊறிக்கிடக்கும் நாட்டுப்புற மரபுகளை ஆங்காங்கே கையாண்டு காப்பியத்தைத் தமிழ்மண்ணின் இயல்போடும், தமிழ்ப் பண்பாட்டின் கூறுகளோடும் படைத்துள்ளார். நாட்டுப்புறவியல் என்பது இசையின் பயன்பாட்டை அதிகமாகக் கொண்டுள்ளது. இசை மரபு ஒரு பகுதிக்கும் மற்றொரு பகுதிக்கும் இடையே பெரிதும் மாறுபட்டுள்ளது. நாட்டுப்புறப்பாடல்கள் நடைமுறைப் பயன்பாடுகளுக்காக பயன்படுத்தப்படாமல் பாடுவதற்கும் கேட்பதற்கும் உள்ள இன்பத்திற்காக மட்டுமே பயன்படுத்தப்பட்டாலும், ஒரு குழுவினரிடையே பொதுவாக நிலவும் எண்ணங்களையும் உணர்ச்சிகளையும் வெளிப்படுத்துவதற்காகவே அவற்றைப் பயன்படுத்துகின்றனர்.

"பாரதம் ராமாயணம் என்ற காவியங்களில் முடிவான எழுத்து வடிவம் பெறுவதற்கு முன்பு இவ்வாறு பேச்சு வழக்கில் இருந்து வந்தன. சிறு சிறு குழுவினருடைய நாட்டுப் பாடல்களாக வழங்கி வந்த கதைகள் குழுக்கள் ஒன்றுபட்டு பெரிய இனமாக மாறும்போது இணைப்பு பெற்று காவிய ரூபம் பெறுகின்றன." என்ற நா.வா.வின் கூற்றுப்படி வாய்மொழியிலும் இராமாயணம் இருந்ததென்பதை நிரூபிப்பதாய் உள்ளது.

கம்பராமாயணத்தில் நாட்டுப்புறவியல் கூறுகள்:

"நாட்டு மக்களிடையே பரவும் நாட்டு மக்களின் மதிப்புகள் தாங்கிய பாடல்கள் தான் நாட்டுப்பாடல்கள்"² தாலாட்டு, அம்மாணை, ஊசல், குரவை, பந்தடி, பள்ளு, வள்ளை, ஒப்பாரி போன்ற வாய்மொழி இலக்கிய வகைகளும், நம்பிக்கைகள், சடங்குகள், போன்றவை நாட்டுப்புறவியல் கூறுகளாக கம்பராமாயணத்திலும் அமைந்துள்ளது என்பார் நா.வா.

தாலாட்டு

பாலகாண்டம் நாட்டுப்படலத்தில் இயற்கைச் சூழலைக் கவி பாடும் கம்பர், தாலாட்டுப்பாடலின் நுட்பத்தைக் கையாண்டுள்ளார்.

"பாலுண்டு துயிலப்பச்சைத் தேரை தாலாட்டும் பண்ணை"³ (கம்ப. பால. நாட்டு.பாடல் -13).

பச்சைத் தேரை தன் குஞ்சுகளைத் தாலாட்டுப்பாடித் தூங்க வைப்பதாகப் பண்ணை என்ற வரிகள் மூலம் தாலாட்டுப் பாடும் இயல்பைக் காட்டியுள்ளார்.

அம்மாணை

அம்மாணைப் பாடல் பெரும்பாலும் ஒருகருத்தை வினா எழுப்பி, அதை மறுத்துப்பாடுவதாய் அமையும். மகளிர் அம்மாணை பாடி விளையாடும் காட்சியைப் பாலகாண்டத்தில் காட்சிப்படுத்தியுள்ளார் கம்பர்.

"வெயிலே என நீ விரிவாய் - நிலவே

செயிர் ஏதும் இலார் உடல்தேய்வு உறுவார்,

உயிர் கோள் உறுவார், உளரோ உரையாய்"⁴ (கம்ப.பால.கடிமண.பாடல் -6)

இதுபோல் பெண்கள் கடலை வினவியும், நிலவை வினவியும், மனதை வினவியும் பாடிய பாடல்கள் யாவும் அம்மாணையின் கருப்பொருள் கொண்டு அமைந்த பாடல்கள் ஆகும். வடிவங்களோடு கொடுத்தால் நம் நாட்டின் இயற்கையை மாறாமல் மக்கள் பருகமுடியும் என்னும் நோக்கில் இயல்பாய்ப் படைத்துள்ளார்.

ஊசல்

கிட்கிந்தா காண்டம், நாடுவிட்ட படலத்தில் சீதையைத் தேடித் தென்திசை நோக்கிச் செல்லும் அனுமன் உள்ளிட்ட வானர வீரர்களுக்குச் சுக்ரீவன் வழிசொல்லும் போது ஏமகூடமலையில் தேவலோகப் பெண்கள் ஊஞ்சல் ஆடும்போது பாடும் பாடலைக் கேட்டு அசுணப்பறவைகள் மயங்கித்தூங்கும் மலை என்று விவரிக்கிறான்.

"வாம மேகலை வானவர் மங்கையர்

காமஊசல் கனியிசைக் கள்ளினால்

தூமமேனி அசுணம் துயில்வுறும்

ஏமகூடம் எனும் மலை எய்துவீர்"⁵ (கம்ப.கிட்.நாட்டு.பாடல் -14)

குரவை

முல்லை நில மக்கள் பலரும் கூடி ஆடும் குரவைக் கூத்து. வயல்களில் வேலை செய்பவர்களாகிய மருதநிலப் பெண்கள் ஆடும் குரவைக் கூத்தின் போது பாடல்கள் ஒலிக்கின்றன.

வள்ளைப் பாட்டு

விவசாயம் சார்ந்த பள்ளுப் பாடல்களும், மகளிரால் நெல் குத்தும் போது பாடப்படும் பாடல். கம்பராமாயணத்தில் யுத்தகாண்டத்தில் களியாட்டுப்படலத்தில் இலங்கைப் பெண்கள் மகிழ்ச்சியுடன் பாடும் மங்கலப்பாடலாக இடம்பெறுகிறது.

“தினைச் சிலம்புவ தீம் சொல் இளங்கிளி

நனைச் சிலம்புவ நாகு இள வண்ட பூம்

புனைச்சிலம்புவ புள்ளினம் வள்ளியோர்

மனைச் சிலம்புவ மங்கல வள்ளையே” ⁶ (கம்ப.பால. நாட்டு.பாடல்-29)

அயோத்தியா காண்டத்தில், ஊர் மக்களின் செழிப்பையும், பெண்கள் மகிழ்வுடன் பாடும் சூழலையும் விளக்க வள்ளைப்பாட்டு இடம் பெற்றுள்ளது.

ஒப்பாரி

யுத்தகாண்டத்தில், போரினால் ஏற்படும் இழப்புகளை தூய தமிழில் அழகைப் பாடல்களாய்ப் படைத்துள்ளார். இராவணனின் மகன் இந்திரஜித் இலக்குவனனால் கொள்ளப்பட்ட பின் தலையில்லாத அவனது உடலைக் கண்டவுடன் இராவணன் இந்திரஜித்தின் உடலைக் கட்டிக்கொண்டு அழுகிறான். அது ஒப்பாரிப்பாடல்

“சினத்தோடும் கொற்றம் முற்ற இந்திரன் செல்வம் மேவ

நினைத்தது முடித்து கின்றேன் நேரிழை ஒருத்தி நீரால்

எனக்கு நீ செய்யத்தக்க கடன்எல்லாம் ஏங்கிஏங்கி உனக்கு

நான்செய்வதானேஎன்னினியார்உலகத்துள்ளார்?”⁷ (கம்ப. யுத்த.இராவண.பாடல்-39)

இராவணனின் இறப்புக்குப்பின், வீடணனின் புலம்பல்,

“உண்ணாதே உயிர்”உண்ணாது ஒருநஞ்சு; சனகி எனும் பெருநஞ்சு உன்னைக்

கண்ணாலே நோக்கவே, போக்கியதே உயிர்; நீயும் களப் பட்டாயே!

எண்ணாதேன் எண்ணிய சொல் இன்று இனித் தான் எண்ணுதியோ? -எண்

இல்ஆற்றல் அண்ணாவோ! அண்ணாவோ! அசுரர்கள்தம் பிரளயமே! அமரர் கூற்றே!”⁸

(கம்ப.யுத்த.மண்டோதரி.பாடல்.4)

மண்டோதரி தன் கணவன் இராவணனின் உடலைக்கண்டு வாய்விட்டுப் புலம்பும் காட்சிகள்,முழுக்க தெள்ளுதமிழில் அமைந்த ஒப்பாரிப் பாடல்களாகவே அமைந்துள்ளது.

“வெள் எருக்கஞ் சடை முடியான் வெற்பு எடுத்த திரு மேனி, மேலும் கீழும்,

எள் இருக்கும் இடம் இன்றி, உயிர் இருக்கும் இடம் நாடி, இழைத்தவாறோ?

கள் இருக்கும் மலர்க் கூந்தல் சானகியை மனச் சிறையில் கரந்த காதல்

உள் இருக்கும் எனக் கருதி, உடல் புகுந்து, தடவினவோ ஒருவன் வாளி?”⁹

(கம்ப.யுத்த.மண்டோதரி.பாடல்.23)

இவ்வளவு வலிமை வாய்ந்தவன், தேவர்களைக் கொன்றவன்.அந்தச் சீதையின் கற்புத்தீயால் இன்று மடிந்தாயே” என மண்டோதரி ஒப்பாரி வைத்து அழும் பாடல்கள் பலவற்றைப் படைத்துள்ளார்.

கனவுகளும் சகுனங்களும்

இராவணன் சீதையை கவர வரும்போது தோன்றும் தீய சகுனங்கள் இவை நாட்டுப்புற நம்பிக்கைகளில் அடிப்படையிலானவை இடது கண் துடித்தல், பறவைகளின் ஒலி போன்றவை.இடக்கண் துடித்தால் நல்லதே நடக்கும். வலக்கண் துடித்தால் தீங்கு நேரும். நல்ல கனவுகள் நல்ல பலனைத் தருவதும் , தீய கனவுகள் தீய பலன்களைத் தருவதும் போன்ற அன்றாட நாட்டுப்புற நம்பிக்கைகள் கம்பராமாயணத்திலும் காணப்படுகிறது. தசரதன் கண்ட கனவே, இராமனுக்கு முடித்து விழாவை நடத்தத் தூண்டுகிறது. சீதை திரிசடையிடம் தனது கண்கள் துடித்ததால் தீ நிமித்தம் நிகழுமோ என்று அச்சம் கொண்டு திரிசடையிடம் கூறுகிறாள். சுந்தரகாண்டம் காட்சிப்படலத்தில்,

"நலம் துடிக்கின்றதோ? நான் செய் தீவினைச்

சலம் துடித்து, இன்னமும் தருவது உண்மையோ?

பொலந் துடி மருங்குலாய்! புருவம், கண், முதல்

வலம் துடிக்கின்றில வருவது ஓர்கிலேன்" ¹⁰ (கம்ப.சுந்தர.காட்சி.பாடல்-32)

சீதைக்குக் வலக்கண் துடித்ததை திரிசடையிடம் எடுத்துக் கூறுகிறாள். இதற்குமுன் வலப்பக்கம் துடித்து ஆட்சி முழுதும் பரதன் கையில் சென்று இராமனுடன் கானகம் புகுந்ததையும், பின் இராவணன் கவர்ந்து வரும் முன்னரும் வலக்கண் துடித்ததையும் நினைவு கூர்ந்து தற்போது அசோகவனத்தில் இருக்கும் போதும் வலக்கண் துடிக்கிறதே என்று தன் அச்சத்தைத் திரிசடையிடம் கூறும் பகுதி இது.

திரிசடை கண்ட கனவு

"எண்ணெய் பொன் முடிதொறும் இழுகி, ஈறுஇலாத்

திண்ணெடுங் கழுதை பேய் பூண்ட மேரின்மேல்,

அண்ணல் அவ் இராவணன் இரத்த ஆடையன்,

நண்ணினன், தென்புலம் -நவை இல் கற்பினாய்"¹¹ (கம்ப.சுந்தர.காட்சி.பாடல்-39)

பத்துத் தலைகளிலும் எண்ணெய் வழிய, சிவந்த ஆடையுடன், கழுதைகள் பூட்டிய தேரில் இராவணன் தெற்கு நோக்கி செல்வது போல் கனவு கண்டாள். இது பின்னால் நடக்கப்போவதை முன்னமேயே அறிவுறுத்துவதாய் அமைந்தது. கம்பர் தமிழகத்தின் தொன்மையான நாட்டுப்புறக் கூறுகளை கம்ப ராமாயணத்தில் புகுத்தி அழகுபடுத்தியுள்ளார். குகனின் தோற்றம் குரவை கூத்து, ஒப்பாரி, பள்ளு போன்ற நாட்டுப்புற இலக்கிய வடிவங்கள் மக்கள் நம்பிக்கைகள் மற்றும் வாழ்வியல் சடங்குகள் போன்றவை கம்பரின் காப்பியத்தில் பரவலாகக் காணப்படுகின்றன.

நாட்டுப்புற கதாபாத்திர சித்தரிப்பு

கவிதை நயத்துடன் கூடிய நாட்டுப்புற கதாபாத்திர இயல்பாக குகனின் வர்ணனை அமைந்துள்ளது. அயோத்தியா காண்டத்தில் கங்கை படலத்தில் குகனின் அறிமுகப் பாடலானது,

"காழம் இட்ட குறங்கினன், கங்கையின்

ஆழம் இட்ட நெடுமையினான், அரைத்

தாழவிட்ட செந்தோலன், தயங்குறச்

தூழவிட்ட தொடு புலி வாலினான்."¹²(கம்ப.அயோத்தி.கங்கை.பாடல்-4)

நாட்டுப்புற பாடல்களில் காணப்படும் தெம்மாங்கு ஓசை நயம் கம்பரின் பாடல்கள் பலவற்றில் இழையோடி நிற்கக் காணலாம். அக்காட்சியைக் கூறும் பாடல்கள் யாவும் படகோட்டிப் பாடல்களின் இசைவினை பெற்றிருக்கிறது.

"தேனுள திணையுண்டா றேவரு நுகர்தற்காம்

ஊனுள துணைநாயே முயிருள விளையாடக்

கானுள புனலாடக் கங்கையும் உளதன்றோ

நானுல தனையும் நீ இனி திரு நடவெம்பால் "¹³

(கம்ப.அயோத்தி.கங்கை.பாடல்-684.)

குகனின் வாயால் நாட்டின் நிலவளங்களை கூற வைத்த இவ்விடம் நாட்டுப்புற சாயல் பெற்று, தேனும் திணையும் ஊனும் திணையும் என்று தான் உண்ணும் உணவினை இராமனுக்குப் படைக்கும் இடம் நாட்டுப்புறப்பாடல் சாயல் பெற்றதாய் உள்ளது. சரயு நதியின் சிறப்பை கூறும் போது அங்கிருந்து உழவர்கள் மற்றும் வேட்டுவர்கள் தங்கள் மகிழ்ச்சியை வெளிப்படுத்த குரவைகூத்து ஆடியதை கம்பர் பதிவு செய்துள்ளார்.

உழவர்களின் செயல்

கோசல நாட்டின் சிறப்பைக் கூறும் கம்பர், உழவர்களின் அன்றாட வாழ்க்கையின் போது, அவர்களின் செயல்பாடுகளைப் பதிவு செய்கையில், நாட்டுப்புறப் பாடலுக்கே உரிய துள்ளல் நடையை கையாண்டு உள்ளார்.

"ஆறுபாய் அரவம், மலர் ஆலை பாய் அமலை

ஆலைச் சாறுபாய் ஓதை,

வேலைச் சங்கின் வாய்ப் பொங்கு ஓசை"¹⁴ (கம்ப.பால.நாட்டு.பாடல்-34)

கரும்பாலைகளில் கரும்பு பிழியும் சத்தம் மற்றும் உணவு நிலங்களில் உழவர்கள் எழுப்பும் சத்தத்தையும் அழகாய் பதிவு செய்துள்ளார் நாட்டுப்புற பாடலின் சாயலில் மருத நிலத்து உழவர்கள் உழத்தியர்கள் பாடும் பாடல்கள் அமைந்துள்ளன.

"தண்டலை மயில்கள் ஆட, தாமரை விளக்கம் தாங்க,

கொண்டல்கள் முழுவின் ஏங்க, குவளை கண் விழித்து நோக்க,

தென்திரை எழினி காட்ட, தேம் பிழி மகர யாழின்

வண்டுகள் இனிது பாட, மருதம் வீற்றிருக்கும் மாதோ" (கம்ப.பால.நாட்டு.பாடல்-35)

இப்பாடலில் இயற்கைக்கும் மனித வாழ்க்கைக்கான தொடர்பு நாட்டுப்புற கவிதையியல் பாணியில் தெம்மாங்குப் பாடல்களின் தொனியில் அமைந்த பாடல்களாக இவை விளங்குகின்றன.

நாட்டுப்புற இலக்கிய வடிவங்கள்

நாட்டுப்புற நம்பிக்கைகள் அகலிகை கல்லாக மாறிக் கிடந்து இராமன் பாதம் பட்டதும் பெண் உருவம் பெற்றாள். நாட்டுப்புறக் கதைகளின் தன்மையை இது கொண்டிருக்கிறது. கம்பராமாயண காவியத்தை தமிழ்நாட்டுடனும் தமிழ் நாட்டுப்புறக் கூறுகளை ஆழ்ந்த தத்துவம் மற்றும் ஆன்மீகக் குறியீடுகளுடன் இணைத்து எழுதியுள்ளார். தேசப்பற்றும் தமிழ்ப் பண்பாட்டின் விழுமியமும் சிறப்பித்துக் காட்டப்பட்டுள்ளது. கைசிறந்த சான்றோனாய் செந்தமிழால் பாடல்களை கொண்டாடியுள்ளார். கம்பர் கையாண்ட இந்நாட்டுப்புறக் கூறுகள் யாவும் சான்றோர்கள் நாவில் மட்டுமே தவழக்கூடிய மேட்டுக்குடி இலக்கியத்தை மண்ணின் காப்பியமாகவும் மக்களின் காப்பியமாகவும் மாற்றியது.

தூர்ப்பனகை இராமனை மயக்க எடுத்த உருவ மாற்றமும் இதனோடு சேர்ந்தது. நாட்டுப்புறப் பாடல்களின் தாக்கம் ஏலப்பாட்டு, ஓடப்பாட்டு இசை வடிவத்தை ஒத்திருக்கும் கங்கை கான் படலப்பாடல்கள். பழமொழிகளும் மரபுத் தொடர்களும் கம்பர் கையாலும் உவமைகள் யாவும் நாட்டுப்புற மக்களின் வாழ்வியல் அனுபவங்களே. குகனின் வாழ்வியல் குகனின் தோற்றம் விருந்தோம்பல் ஆகியவை நாட்டுப்புறக் கதைகளின் தாக்கம். நாட்டுப்புறவியல் என்பது மக்களின் பழக்கவழக்கங்கள் நம்பிக்கைகள் மற்றும் கதைகளை உள்ளடக்கியது குகப்படலமும் கங்கைப் படலமும் நாட்டுப்புறக் கூறுகளுக்கு மிகச்சிறந்த உதாரணங்களாகும்.

இயற்கை சார்ந்த வழிபாடும் நம்பிக்கைகளும் நாட்டுப்புற மக்கள் இயற்கையை தெய்வமாக வழிபடக்கூடியவர்கள். இராமன் காட்டில் தங்கி இருந்த காலத்தில் வனத்தில் உள்ள தேவதைகள் இராமரை பாதுகாப்பதாக நாட்டுப்புறக் கதைகளில் கூறப்படும் நம்பிக்கைகள் கம்பரின் கவிதைகளிலும் பிரதிபலிக்கின்றன. பெருந்தெய்வ வழிபாடுகளை அதிகமாகக் கொண்ட கம்பராமாயணத்தில் சில பகுதிகளில் சிறு தெய்வ வழிபாடு காவல் தெய்வங்கள் குறித்த குறிப்புகள் காணக் கிடைக்கின்றன சுந்தரகாண்டம் ஊர் தேடுபடலத்தில் இலங்காதேவி ஊர்க் காவல் தெய்வம் போல இலங்கை நகரின் எல்லையில் இலங்கையை காத்துக் கொண்டுள்ளது. தெய்வம் அனுமனிடம் தோற்று சாபவிமோசனம் பெறுவதாக கம்பர் காட்டி இருப்பது நோக்கத்தக்கது.

முடிவுரை

தமிழ் இலக்கிய மரபில் தனிச்சிறப்பினைப் பெற்ற காப்பியம் கம்பராமாயணம். இதில் கம்பர் பல்வேறு இலக்கிய வகைகளை உள்ளடக்கி இருந்தாலும், மண்ணின் வாசம் நீங்காத நாட்டுப்புறக்கூறுகள் பலவற்றையும் உள்ளடக்கியும் உருவாக்கியும் பெருமை சேர்த்துள்ளார். யாப்பு அடிப்படையிலான இலக்கிய வகைக்கூறுகளாக விருத்தம், அந்தாதி என்பன அமைந்திருப்பினும், நாட்டுப்புற இலக்கியம், விளையாட்டு, தொழில் அடிப்படையில் அமையும் இலக்கிய வகைகள் ஒப்பாரி, குரவை, அம்மாணை, ஊசல், வள்ளை என்னும் இலக்கிய வகைக் கூறுகளும் கம்பராமாயணத்தில் இடம் பெறுகின்றன. நாட்டுப்புற மக்களிடையே நிலவும் நம்பிக்கைகளும் சகுனங்களும் பெருங்காப்பியத்தில் இடம்பெறச் செய்துள்ளார். நாட்டுப்புற மக்களின் பண்பாட்டு உணர்வுகளைத் தாம் படைத்த காப்பிய மாந்தர்களின் உணர்வுகளாக வெளிப்படுத்தியுள்ளார் கம்பர்.

References

Gopala Krishnamaachaariyaar, V.M. (1958) Kambaramaayanam, Ganesa Achchukoodam, Chennai.

Koopaalan, V. Kambaramayanam (Iraamakaathai), Bharathi Ilakkiyap Payilakam, Thanjavur.

Nirmalar Selvi, V. (2025) Sevviyal Ilakkiyangazhil Naattuppuraviyal Koorugal, Neithal Pathippakam, Chennai.

Sarasuvathi Vaenukoopaa, (2021) Naattuppuraviyalum Makkal Vaalviyalum, Manivaasagar Pathippakam, Chennai.

Subramaniya Aiyar, V.V., Suresh, T.R. (2023) Kambaramayanam or Aayvu, Santhiyaa Pathippakam, Chennai.

Vaanaamaalai, N., Thamizhar Naattup Paadalgal, New Century Book House, Chennai.

Conflict of interest

The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License

© The Author 2026. The text of this article is open access and licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License

Cite this Article

P. Sridevi, Folk Traditions and Cultural Elements in the Kamba Ramayanam, Indian Journal of Tamil, 7(2), (2026) 29-33. <https://doi.org/10.54392/ijot2624>

